

KARTA

över

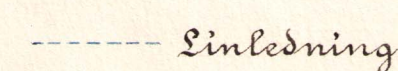
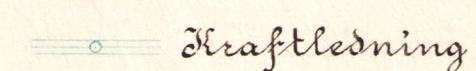
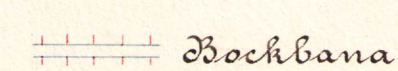
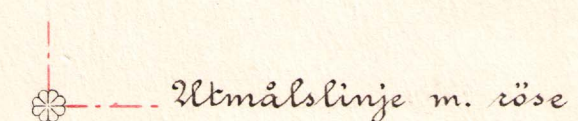
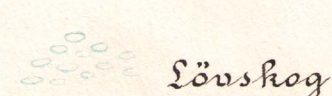
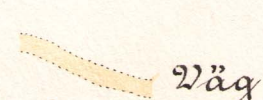
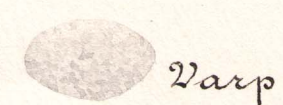
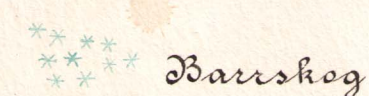
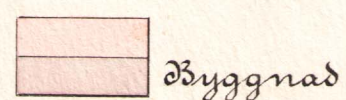
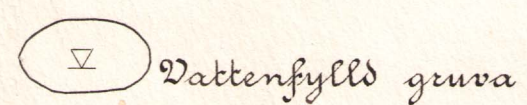
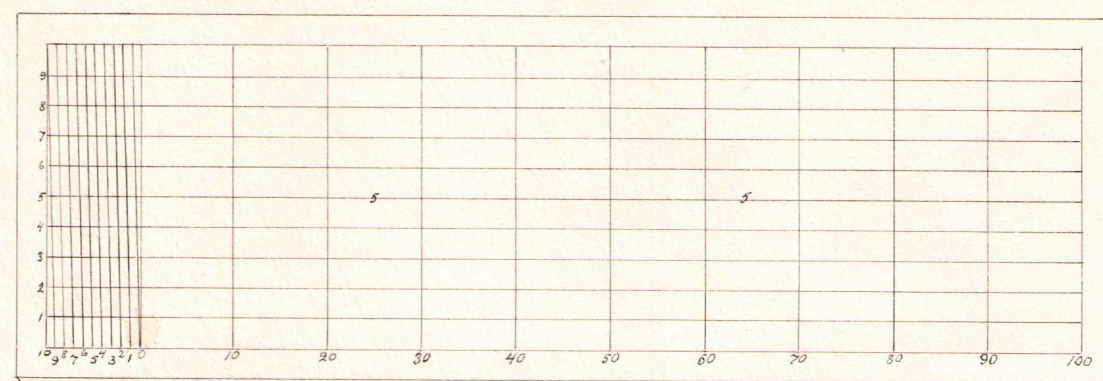
Stor- & Jakobsgruvans utmål

i Särpenbergs socken, Kopparbergs län.

Upprättad på grund av mätningar avslutade den 23 dec. 1921
av

Algot Goldkuhl

Skala 1:800.

Byggnaden nedlagd 1930, dnr G 3:4/1961

Innehållsförteckning.

Sagblad.

Sol. 1. Geologiskt sagblad

Sol. 2. 30 m:s afv.

Sol. 3a. 65 m:s afv.

Sol. 3b. 70 m:s afv.

Sol. 4. 120 m:s afv.

I. Längdprofiler.

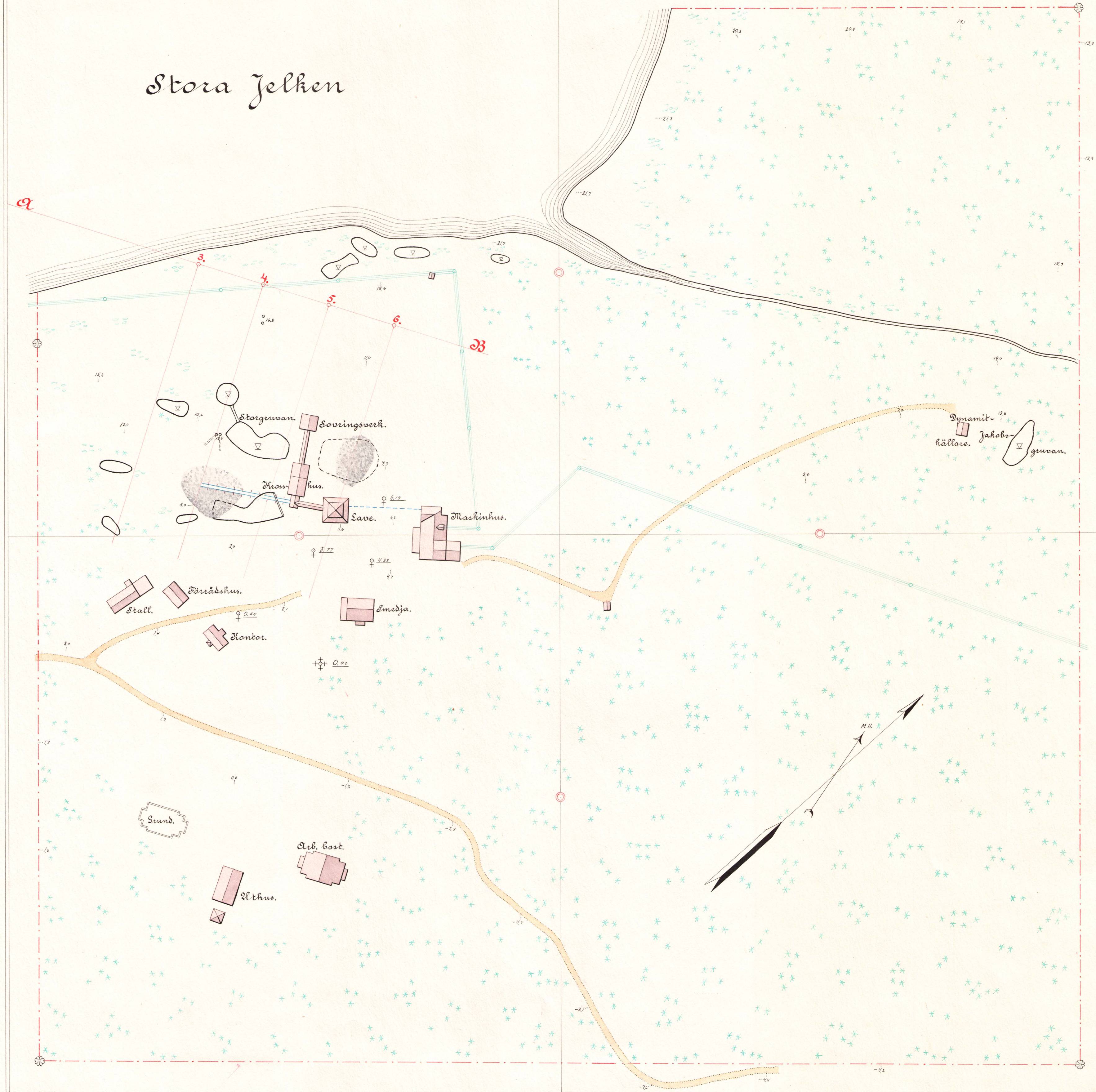
II. Tvärprofiler.

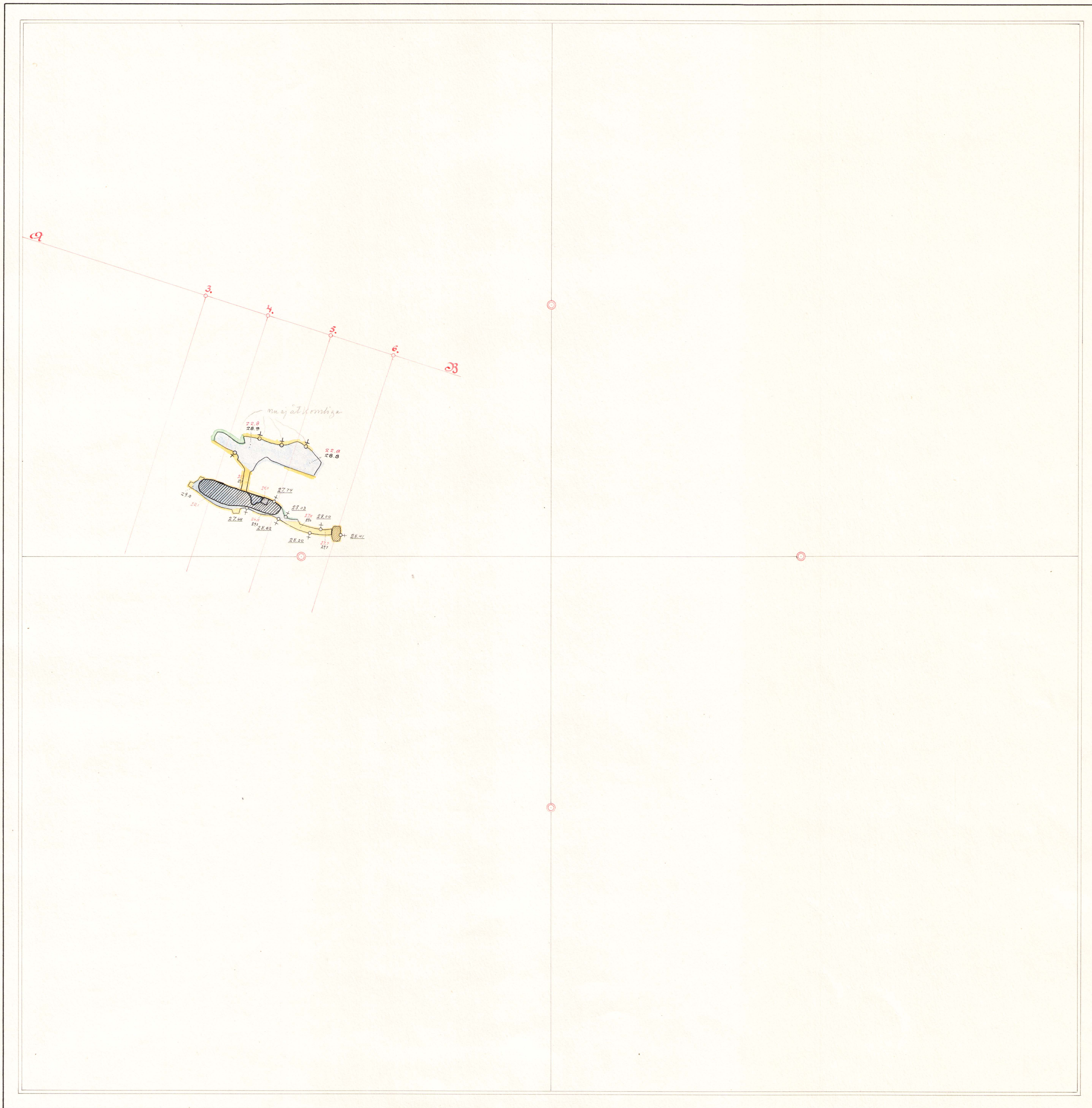
III. Dito.

Beskrifning.

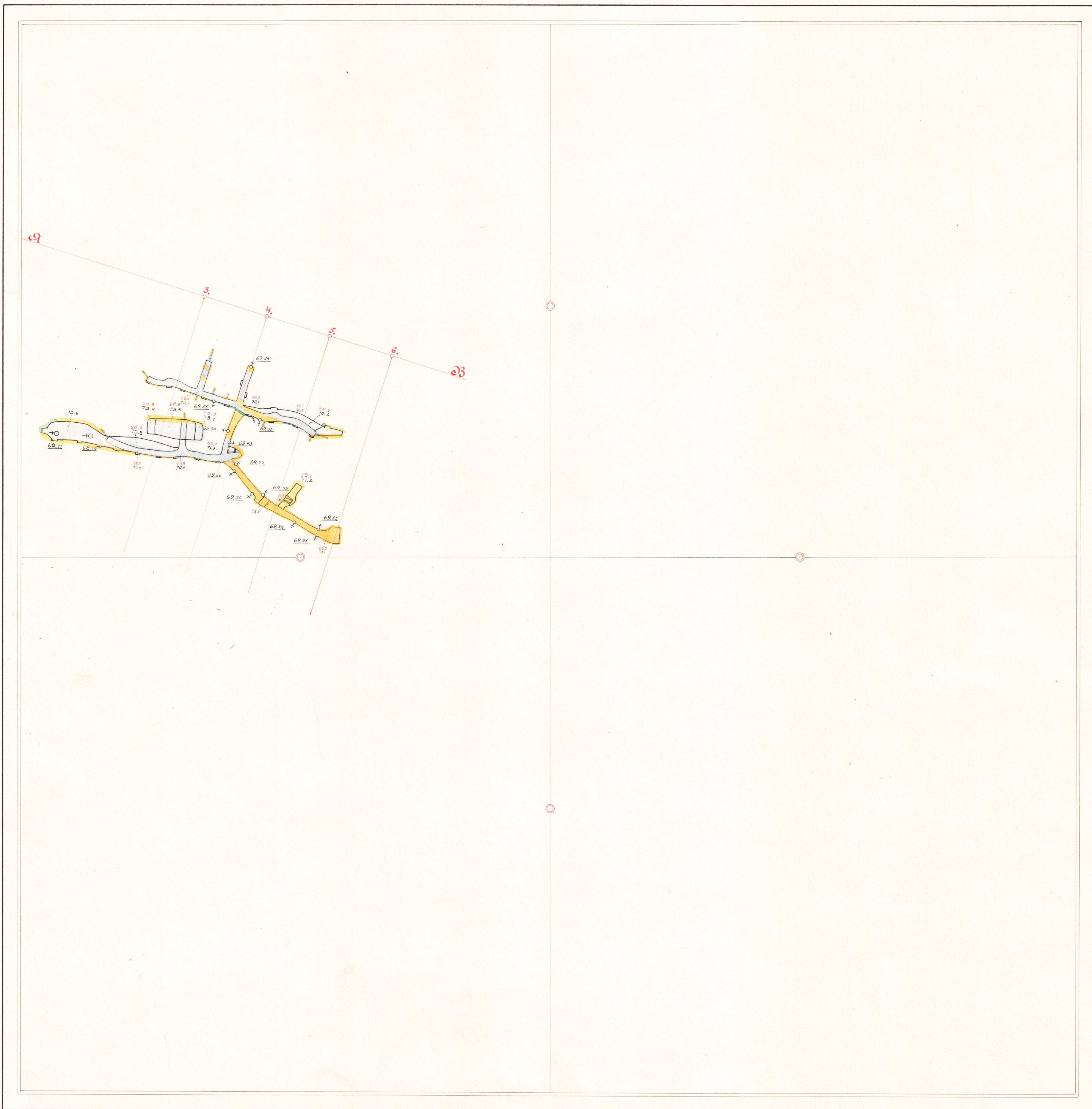
Kompletterad den 25 Sept. 1930 af *Algot Goldkuhl.*

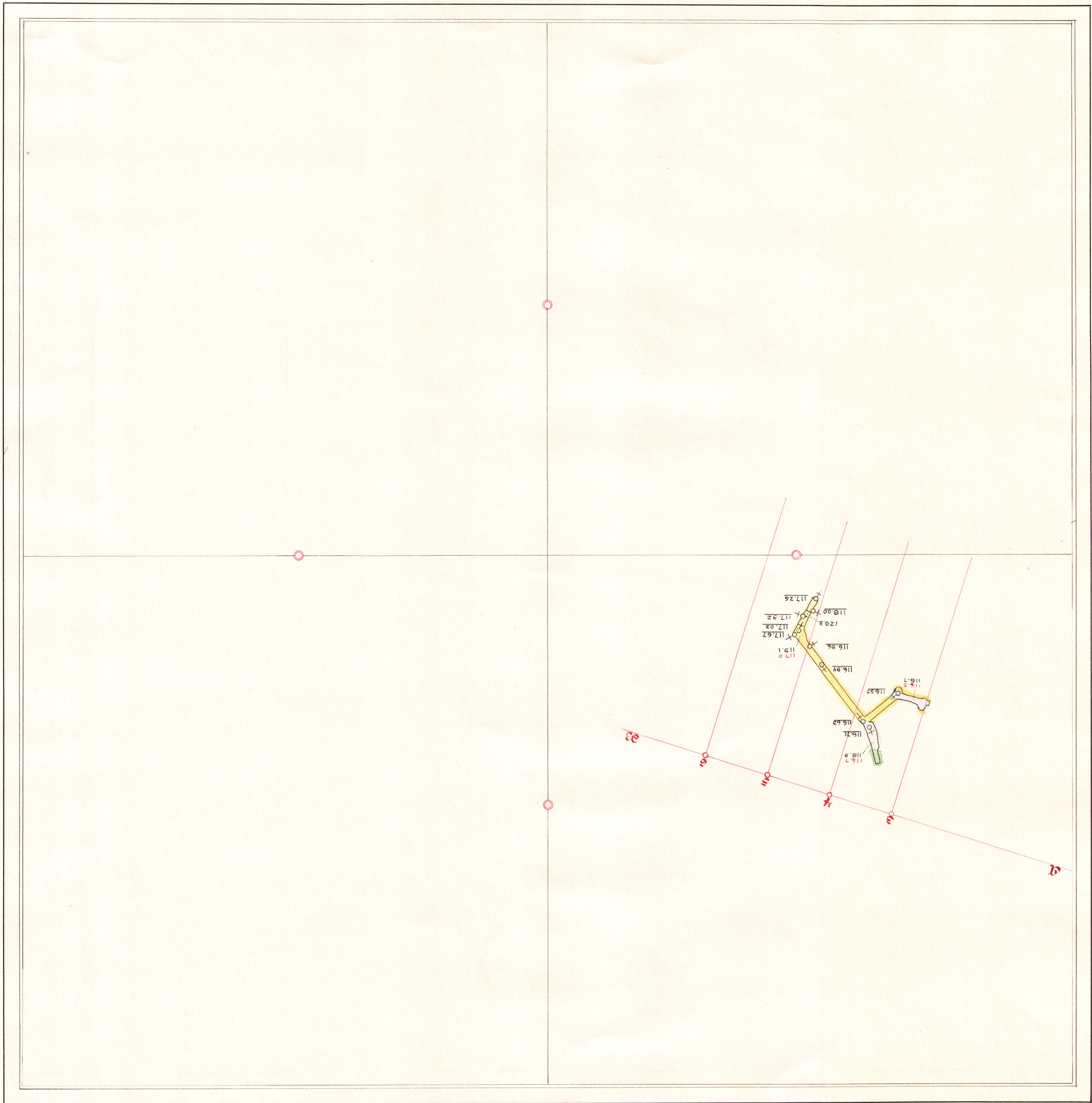
Stora Jelken

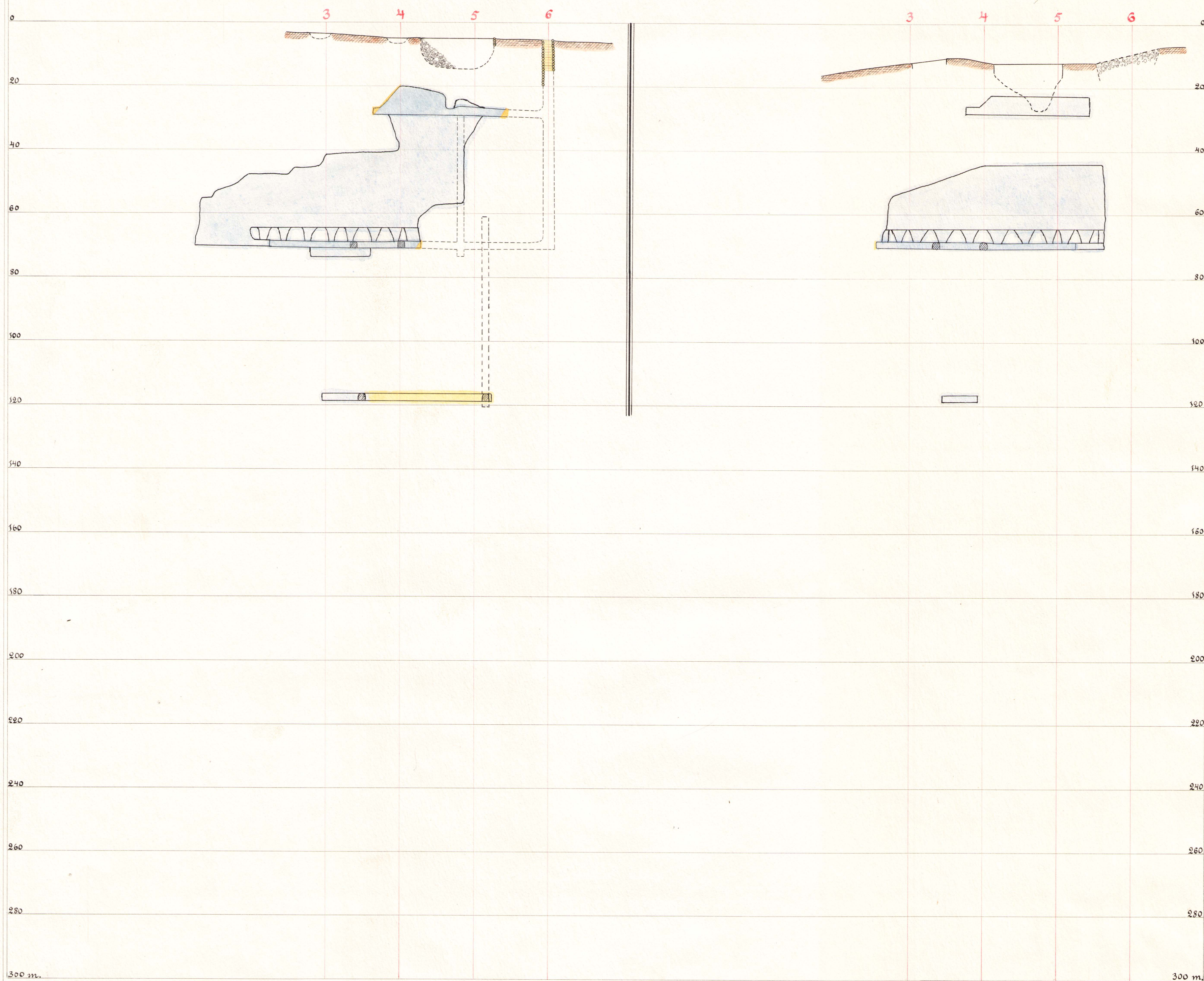

Längdprofiler

Projektion på linjen *A-B*

Södra parallellen.

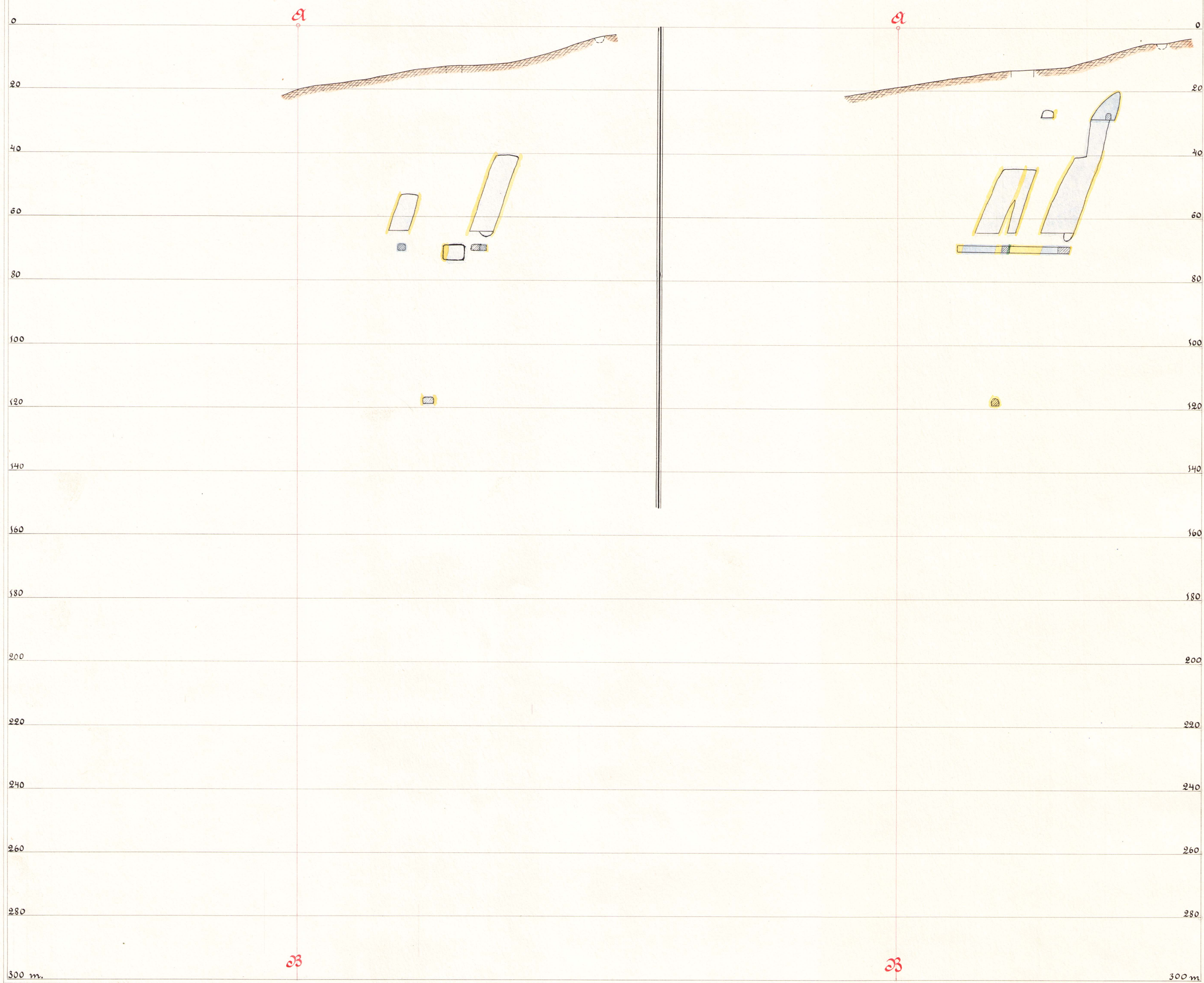
Norra parallellen.

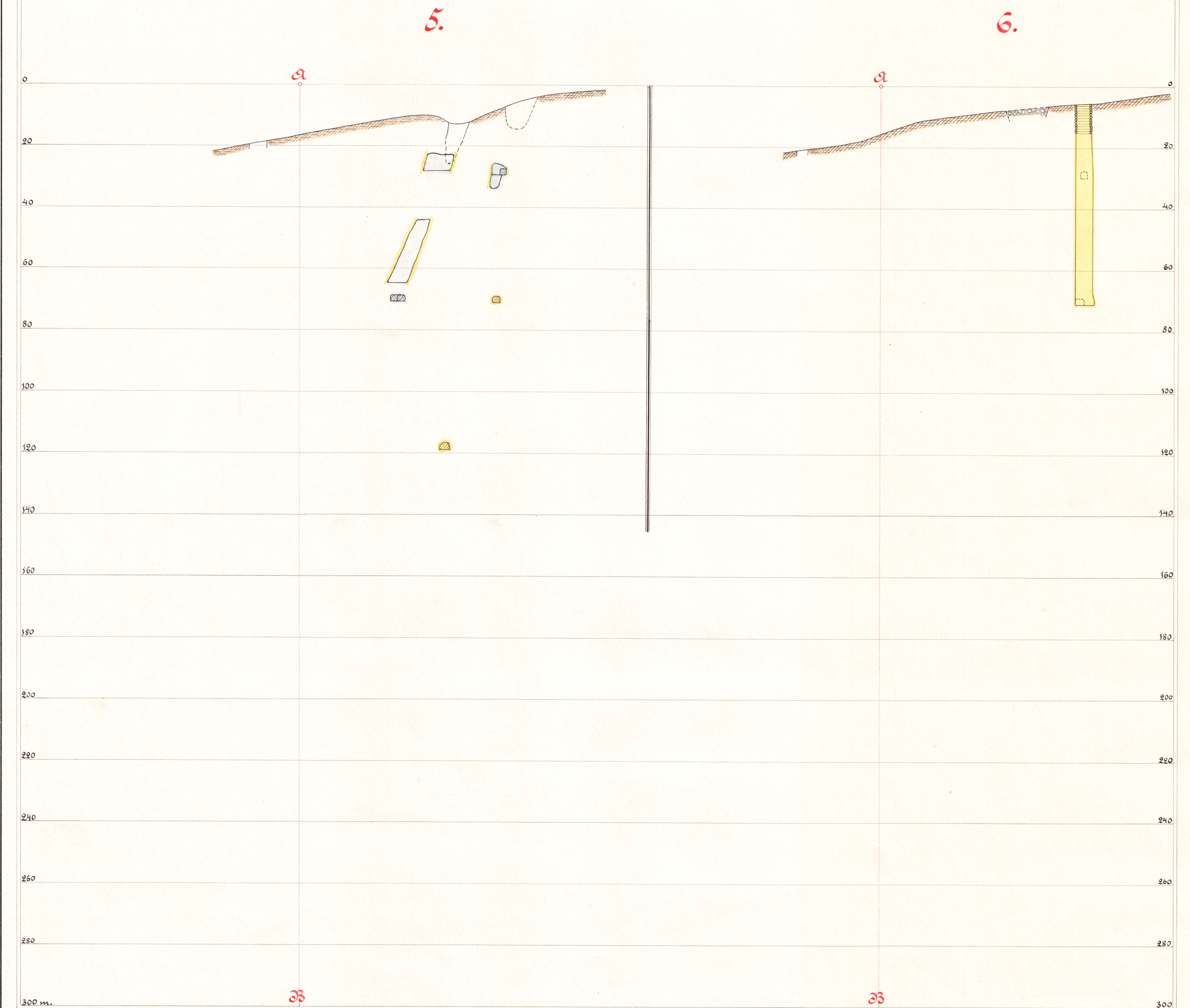
Tvärprofiler

3.

4.

Tvärprofiler

B E S K R I V N I N G.

Stor- och Jakobsgruvans utmål, eller Jelkens Gruvor, som den gängse benämningen är, ligger vid östra änden av sjön Stora Jelken inom Garpenbergs socken och Kopparbergs län, c:a 3 km i nordostlig riktning från Dalafinnhyttans järnvägsstation på Gruvgården - Fors järnväg.

Utmålet lades den 26 aug. 1819, men gruvorna hava säkerligen upptagits avsevärt tidigare, som framgår av utmålsprotokollet, där såväl Storgruvan som Jakobsgruvan beskrivas vara brutna till anse-
lig storlek och där jämväl övriga gruvor och skärp-
ningar omnämnas. Mot väster utgör sjöstranden ut-
målsgräns. Marken äges av Staten, men är hela ut-
målets mark inlöst genom Bergmästareförrättning d.
30/7 1929.

Gruvorna kommo genom köp år 1911 i Stora Lång-
viks Gruf Aktie Bolags, Hedemora, ägo. Efter att ha
låtitt utföra en del diamanthörningar igångsatte
detta bolag på hösten 1920 undersökningsarbeten,
vilka sedermera fortsattes t.o.m. 1921 års utgång,
varvid ett schakt avsänktes till 70 m djup och malm
blottades på 30 och 70 m nivåerna. Den undersökta
delen av fyndigheten består av tverre paralleller,
strykande i Ö - V med c:a 70° donläge mot norr och
med fältstupning mot väster.

År 1927 återupptogs arbetet. Med undantag för
en längre strejk år 1928 hölls gruvan i gång till
30/9 1930. Under år 1929 gjordes en sänkning till
120 m avvägning och en undersökning på denna nivå.

Malmen å 120 m avvägning visade sig väl något
rikare än i gruvans övre delar men dock ej till-
räckligt rik för att rättfärdiga ett fortsatt arbe-
te, varför gruvan lades.

Malmen utgöres av en grönskarnsförande svart-
malm av växlande järnhalt. Omgivande bergart är
leptit. Generalprov av oskrädd malm håller enligt
analys 31,0 % Fe, 0,04 % S och 0,012 % P.

Gruvkartan är upprättad år 1921 av Ingeniör
Einar Höök. Den är kontrollerad och kompletterad
av mig genom mätningar, avslutade den 25 sept.
1930.

Dalafinnhyttan den 20 nov. 1930.

Oluf Eriksson